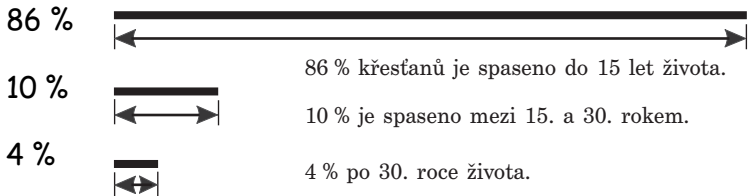

Nejúrodnější misijní pole světa

*Nejúrodnější misijní pole světa
není na nějakém zvláštním místě.
Není to nějaká určitá země.
Je to určitý druh lidí – jsou to děti!*

Žádná skupina lidí není otevřenější pro evangelium. Nikdo evangelium nepřijímá tak ochotně, celým srdcem. A děti jsou všude.

Lionel Hunt uvedl ve své knize *Průručka dětské evangelizace* tuto statistiku:

Velký evangelista D. L. Moody se jednoho dne vracel ze shromáždění. Někdo se ho zeptal:

„Kolik duší bylo na shromáždění spaseno?“

„Dvě a půl,“ odpověděl Moody.

„Dva dospělí a jedno dítě?“

„Ne,“ odpověděl Moody, „dvě děti a jeden dospělý!“

Tento Boží muž byl jedním z největších evangelistů všech dob a dobře si uvědomoval, jak je důležité přivádět děti ke Kristu. Když je spaseno dítě, není spasena pouze jeho duše, ale celý jeho život. Kdosi řekl: „Přiveďte ke spáse dospělého, a bude zachráněn jeden; přiveďte ke spáse dítě, a spasíte takovou násobilkou.“

R. A. Torrey řekl: „Přivést ke Kristu dítě mezi pátým a desátým rokem života je téměř ta nejlehčí věc na světě. Čím mladší děti k přijetí Krista povedete, tím to bude snadnější a úspěšnější.“

Charles Spurgeon, „kníže kazatelů“, pravil: „Když dobře vysvětlíme evangelium pětiletému dítěti, může uvěřit a znovu se narodit stejně dobře jako kterýkoli dospělý.“

Před více než 60 lety byl tímto Spurgeonovým výrokem osloven pastor Irvin Overholtzer. Vyzkoušel to a zjistil, že to opravdu funguje! Přišel na to, že děti, a dokonce i velice malé děti, k Pánu přicházejí velmi snadno a změna jejich života potvrzuje, že jejich obrácení bylo opravdové. Bůh tak pohnul srdcem bratra Overholtzera, že zasvětil svůj život práci s dětmi. Založil Dětskou misii, organizaci celosvětového významu, která má více než 780 pracovníků na plný úvazek v USA a přes 1600 zaměstnanců v dalších zemích. Desetitisíce dobrovolných spolupracovníků Dětské misie nelze ani přesně spočítat. V současné době působí ve více než 150 zemích světa včetně České republiky.¹

Skutečnost, že mohou být spaseny i děti, by nás neměla příliš překvapovat. Vždyť „být jako malé děti“ je základní podmínkou pro vstup do nebeského království. Pán Ježíš řekl: „Jestliže se neobráte a nebudete jako malé děti, nevejdete do království nebeského.“ Děti mají nad dospělými opravdu výhodu, protože již „malými dětmi“ jsou. Srdce mají přirozeně otevřená. Jsou opravdové a upřímné. Jejich srdce jsou ještě měkká, a tak, jestliže jim pomůžeme uvidět jejich hříchy, hluboce se jich to dotkne a své hříchy vyznávají.

¹ Údaje aktualizovány v dubnu 2002.

Děti uvěří snadno. Isaac Watts byl spasen v devíti letech, Jonathan Edwards v sedmi, Matthew Henry v jedenácti, Jim Elliot v šesti, Henrietta Mearsová, Corrie ten Boomová a Ruth Grahamová v pěti letech.

„Právě tak je vůle vašeho nebeského Otce, aby nezahynul jediný z těchto maličkých.“

(Matouš 18,14)

Často slyšíme, jak rodiče říkají: „Chci, aby mé dítě s přijetím Krista počkalo, dokud nebude dostatečně dospělé na to, aby si uvědomilo, co dělá.“ Ovšem, děti si mají uvědomovat, co to znamená přijmout Krista. Pokud jsou však děti schopny poznat svou hříšnost, jsou také dostatečně zralé na to, aby si uvědomily, že potřebují Spasitele. Ježíš řekl: „Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých.“ *(Matouš 18,10)* Vezmeme-li to obráceně, říká tím vlastně: „Jednejte s dětmi jako s pokladem, věnujte jim pozornost, berte je vážně.“ Naneštěstí tak vždy nejednáme.

Jednou z mých nejranějších vzpomínek z dětství je to, že jsem přišel dopředu na výzvu v závěru evangelizačního shromáždění našeho sboru. Bylo mi v té době asi sedm let a opravdově jsem si uvědomoval své hříchy. Scházel jsem z balkónu dolů ke stupínku a myslel si, že nabízené spasení určitě půjde přijmout každý. Ukázalo se ale, že jsem jediný. Nikdo však nebral tohoto malého chlapce vážně. Evangelista, pastor i starší přicházeli a potřásli mi rukou nebo mě pohládili po hlavě. Nikdo si mě však nevzal stranou, aby mi z Božího Slova ukázal, jak mohu být spasen. Šel jsem domů a hořce jsem plakal, ale spasen jsem nebyl. Až o dvacet pět let později, po smrti našeho sedmiletého syna, jsem se opravdu znovuzrodil.

Někteří možná neberou děti vážně, ale náš Pán je vážně bral!

Písmo zaznamenává příklad, kdy přivedli malé děti k Ježíši, aby jim požehnal. Učedníci těm, kteří děti přivedli, bránili a

napomínali je. Když to Ježíš viděl, rozzlobil se: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.“ (*Marek 10,14*)

Jedna malá holčička měla tento verš citovat před publikem, ale najednou dostala velkou trému. Koktala: „Ježíš řekl: ‚Nechte... nechte...‘ Ježíš chce, abychom k němu přišli my všichni, a nepokoušejte se nás někdo zastavit!“ Ježíš opravdu chce, aby k němu všechny děti přišly, ale než to budou moci učinit, potřebují o Něm slyšet. Naším úkolem je jim o Něm říci.

Máme za to, že Coca-Colu zná každý. Přesto tato firma utrácí každý rok miliony dolarů na reklamu svého nápoje. Víte, proč to dělají?

Jeden ze zástupců firmy vysvětluje: „Ročně umírá několik set milionů lidí. Přestanou tak být našimi zákazníky. Každým rokem několik set milionů lidí přichází na svět. Nikdy o Coca-Cole neslyšeli. Potřeba říkat těmto lidem o našem výrobku tak nemá konce.“

My křesťané máme to nejúžasnější, co se dá na světě získat, ale lidé o tom nejprve musí slyšet. Každý rok se narodí miliony dětí. Nevědí nic o Ježíši Kristu a o spasení, které nabízí. Jako křesťané tak máme úkol, který nikdy nekončí: říkat dětem, že je Bůh miluje a že Ježíš za ně zemřel, aby mohly navěky patřit Jemu.

Kdo může získávat děti pro Ježíše?

Šťastný člověk, kterého Bůh povolává ke službě dětem.

Prvotní církev rozšířila evangelium do celého tehdy známého světa během asi 33 let. Jak to mohla dokázat? Jednala prostě podle Božího plánu. Jak vypadá Boží plán pro evangelizaci světa? Každý věřící by měl zvěstovat Ježíšovo evangelium. A to nejen ústy, ale také svým životem. Ten, koho Bůh povolává do služby dětem, může být skutečně šťastný.

Kdo může získávat děti pro Krista? Kterýkoli věřící. Dospělí mohou získávat děti, mládež může získávat děti a děti mohou získávat děti. Nic není více vzrušující a plodnější.

To jsem se naučil od jednoho pracovníka s dětmi, který při jednom sborovém shromáždění kázal na verš, ve kterém Ježíš říká: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Rozpřáhl ruce a zeptal se: „Kdo z vás už někdy chytil takhle velkou rybu?“ Žádná ruka se nezvedla. Dal ruce blíž k sobě a zeptal se: „A kdo z vás už někdy chytil tak velkou rybu?“ Zvedlo se několik rukou. Pak dal ruce skoro těsně k sobě, pouze několik centimetrů od sebe, a zeptal se: „A kdo z vás už někdy chytil takhle malou rybičku?“ Téměř každý zvedl ruku. „Děti jsou jako malé rybičky. Můžete je pro Krista ulovit tak snadno!“